

## «قیصر» خود شعر بود

به یاد قیصر امین پور  
در حال و هوای سالروز درگذشتش

۱۴ شفیع کدکنی می‌گوید: «شاعری ماندگار خواهد بود که نقش تاریخی خود و زمانه را دقیق بشناسد و بداند که در زیر پوست جامعه چه می‌گذرد. مردم چگونه فکر می‌کنند و چه چیزی بر باور و فلسفه زندگی آنها محیط است. شاعری که پارادایم و الگوهای نخبه‌های زمانه را می‌شکند، نقش تاریخی...

ناگفته‌های علی رهبری

## «مادرم ایران» را برای صدای شجریان نوشتیم

۱۲ علی رهبری چهره شناخته‌شده موسیقی ایران است که نامش با ۱۲۰ اثر کستر بزرگ دنیا گره خورده است. او که چندین بار چوب رهبری از کستر سمفونیک تهران را به دست گرفته، به دلایل مختلف مجبور به ترک آن شده است و سال‌هاست با وجود دوری‌اش از این اثر کستر ۸۰ ساله همچنان قلبش برای آن می‌تپد و پیگیری اتفاقاتی است...

خبر روز



## عبادت «نوبخت» از «مشایخی»

محمدباقر نوبخت (سخنگوی دولت و معاون رئیس‌جمهور) از جمشید مشایخی، بازیگر پیشکسوت سینما و تلویزیون کشورمان عبادت کرد. روز گذشته نیز جمعی از مدیران و برنامه‌سازان سینما، به دیدار جمشید مشایخی رفتند. مشایخی بازیگر پیشکسوت تئاتر، سینما و تلویزیون مدتی است در بیمارستان بستری است.



## استعفای «مسافر آستانه» از مدیریت پردیس تئاتر تهران

حسین مسافر آستانه که حدود ۶ ماه به عنوان مدیر پردیس تئاتر تهران فعالیت کرده، از این مسئولیت استعفا داد. حسین مسافر آستانه که از دبیرت سال جاری از سوی رئیس سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران به عنوان مدیر پردیس تئاتر تهران منصوب شده بود، پس از یک‌نیم سال فعالیت از این مسئولیت کناره‌گیری کرد. مسافر آستانه جایگزین شهرام کریمی در این پردیس شده بود.

## ریشه در خاک

## علی اشرف درویشیان در بهشت سکینه به خاک سپرده شد

۱۲

سخنان بازیگر سینمای ایران جنجال برانگیز شد

# رضا کیانیان: رسانه‌ها به هنرمندان محتاجند!

هنرمندان موثر بر جامعه هستند و رسانه‌ها تنها بازتاب‌دهنده این تاثیراند



عکس: محمد کردی / اسنا



عکس: عباس شریفی / آسپین

سرد خاموشی‌های ناخواسته است. نویسنده ۷۶ ساله در شلوغ‌ترین روز زندگی‌اش آرام در دل خاک می‌خوابد. اجرای مراسم را فرخنده حاجی‌زاده، نویسنده و ناشر برعهده دارد و آیین خداحافظی با درویشیان با حرف‌های او آغاز می‌شود: «علی اشرف درویشیان انسانی آزاد، عدالت‌خواه و برابری طلب بود و آزادی‌اندیشه‌بین و عدالت اجتماعی را به ادبیات داستانی ما وارد کرد. جمعی از نویسندگان هم‌بنیادهای برای درگذشت این نویسنده نوشته بودند که سهراب مهدی پور آن را برای حضار خواند. در بخشی از این بیانیه آمده بود: «قلم درویشیان قلم و زبان کودکان رنج و کار بود. آنچه از او به عنوان میراث باقی می‌ماند، گفتن از تهیدستان و اعتراض به نابرابری و تبعیض است.» محسن حکیمی، مترجم هم‌گفت: «علی اشرف از کودکی با درد و رنج ناشی از جامعه سرمایه‌داری آشنا بود. او از کودکی در کارگاه آهنگری کار می‌کرد و بعد از آن شاگرد بناد بود و بعد در سر خواند و وارد دانشسرا شد و معلم کودکان در روستاهای اطراف کرمانشاه بود. او قبل از انقلاب در سال‌های ۵۰، ۵۱، ۵۲ و ۵۳ به زندان افتاد و من روز آزادی‌اش در سال ۵۷ از او خوب یاد هستم. مردم که به استقبال زندانیان آمده بودند او را بر دوش گرفتند و تا دانشگاه تهران بردند. بعد علی اشرف درویشیان سخنرانی کرد. حرف اصلی و اساسی‌اش سانسور بود که بعدها مشمول آثار خودش نیز شد. بیماری علی اشرف درویشیان ناشی از فشار و استرس بود اما این سرسوزی غم‌انگیز نیست؛ زندگی او فقط رنج و فقر نبود، بلکه سراسر مبارزه با تبعیض و ظلم بود.» بعدفریزر رئیس‌خانلار درویشیان سخن گفت که نویسنده

محرمان بود و تا زنده بود از گفتن از فقر و محرومیت ستم در آثارش دست‌نکشید. او گفت: درویشیان معتقد بود ژانر ادبی طبقه کارگر ندارد و تمام ادبیات باید در خدمت محرمان باشد و خودش به‌نوعی وقف ادبی تهیدستان و رنج‌کشیدگان شده بود و لحظه‌ای از مبارزه برای عدالت و رفع تبعیض غافل نشد. برای من و ما، او شرافت‌قلم است. ناصر زرافشان، نویسنده و مترجم هم در سوگ درویشیان چنین گفت: «علاقه و عاطفه این مرد به علی اشرف درویشیان خاص است. اگر علی اشرف بین مردم جای دارد به خاطر چهره و وجود فیزیکی‌اش نیست. برای این است که او راوی رنج‌های مردم بود. اصالت ادبیات در مضامینی است که در زندگی واقعی مردم روی می‌دهد و اگر ادبیات صرفاً درگیر شکل و فرم شود نه به درد جامعه می‌خورد و نه جامعه به آن توجه می‌کند. اگر از مضامین اجتماعی در ادبیات فاصله بگیریم، نوشتن بی‌بهره است. درویشیان با تمام آثارش افشاگر نابرابری‌ها، فاصله طبقاتی و ستمی بود که به توده جامعه روا می‌شد. او در آرزوی عدالت اجتماعی و از بین رفتن نابرابری‌ها بود و آزادی و عدالت را از مردم ملزوم یکدیگر می‌دید. شخصیت واقعی علی اشرف قابل تقدیر و خودش هم مثل آثارش زلال، ساده و بی‌تکلف بود. زرافشان به بومی بودن داستانهای درویشیان هم به‌عنوان ویژگی دیگرش اشاره کرد: «او درختی است که در این سرزمین بالیده و نمر داده است. نباید چشم بسته از فرم‌های نویسندگان بومی بی‌پرویی کنیم و در مضامین داستان‌هایمان توجهی به واقعیت‌های اجتماعی خودمان نداشته باشیم. علی اکبر معصومی‌بگی، جامعه‌شناس و مترجم هم سخنران بعدی بود و گفت: معمولاً از این حرف می‌زنند

## آرزوهای

روزنامه‌نگار

«آسمان زلال است، چندتکه‌بر در تندباد پاییزی در حال گریزند. ریزشید، چشمان به تاریکی عادت کرده‌ام. می‌زنم، چشمانم پر از اشک می‌شود، نمی‌دانم از شوق یا افتاب»

این روایت او بود از «سال‌های ابری». سال‌های ما پاییزش هم این‌طور است. آسمان بهشت سکینه ابرهای خسیسی دارد. آبان ماه است. ۱۵ سال پیش در همین ماه بود که صفرخان را به خاک سپردند. اما صفرخان زنده بود، حتی وقتی او را در آرامگاهش در امامزاده طاهر کرج تنها گذاشتند و رفتند. درویشیان صدایی او را، روایت او را زنده نگاه داشته بود؛ همان روزهایی که به خانه خیابان لارستان می‌رفت و کنارش می‌نشست و از آن سال‌های گفتند که صفرخان، زندانی سیاسی پیش از انقلاب و رفیق سالیان علی اشرف خان، صفرخان دیگری بود. اما مگر درویشیان نخواسته بود که او را در کنار صفرخان در امامزاده طاهر کرج دفن کنند؟

حالا پیکرش را در یک صبح بلا تکلیف پاییزی به بهشت سکینه کرج آورده‌اند، در صبحی مرد میان افتاب و ابر؛ مثل اوچ‌وفرودهای یک موسیقی کرمانشاهی. تردید مسری است، از هوا و درخت و فصل سرایت می‌کند به چشم و زبان‌ها جمعیت زیادی که در بهشت سکینه جمع شده‌اند، نمی‌دانند باید چه بگویند، چه می‌توانند که بگویند. عاقبت پیکر علی اشرف درویشیان، روی شانه‌های جمعیتی خاموش از دالان سکوت به سوی قطعه هفت می‌رود. بعد مرغ سحر می‌خواند. شعری که

## کتاب «تام هنکس» در میان ۱۰ پر فروش «آمازون»

مجموعه داستان کوتاه «تام هنکس» بازیگر هالیوودی در میان ۱۰ کتاب داستانی پر فروش سایت آمازون قرار گرفت. به گزارش ایسنا، این کتاب که مجموعه‌ای از ۱۷ داستان کوتاه است در تاریخ ۱۷ اکتبر ۲۰۱۷ پر فروش شده و اولین کتاب نوشته «تام هنکس» بازیگر برنده اسکار آمریکایی محسوب می‌شود. این کتاب مورد استقبال مخاطبان قرار گرفته و هم‌اکنون در رتبه هشتم آثار داستانی پر فروش سایت آمازون قرار دارد. در فهرست هفتگی پر فروش‌ترین آثار داستانی سایت آمازون، «هنشما» نوشته «ان براون»، «عمیقاً منجمد» از «جان سندفورد» و «قبل از اینکه برای تو باشم» نوشته «لیسا پینگیت» در رتبه‌های اول تا سوم جای گرفته‌اند و رتبه چهارم نیز به «کتاب غبار» از فیلیپ پولمن اختصاص یافته است.

## پاسخ قائم مقام نمایشگاه به اعتراض انجمن عکاسان

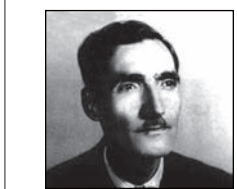
قائم مقام بیست‌وسومین نمایشگاه مطبوعات به بیانیه انجمن صنفی عکاسان مطبوعات ایران درباره شرکت‌نکردن در این دوره پاسخ داد. انجمن صنفی مطبوعات ایران در بیانیه‌ای عنوان کرده بود که در دوره گذشته نمایشگاه مطبوعات، برگزاری نمایشگاه عکس به انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی محول شده بود و امسال با وجود پیگیری، این نمایشگاه به اشخاص دیگری واگذار شده است. به دنبال آن، قائم مقام بیست‌وسومین نمایشگاه مطبوعات خبر داده و آورده است: «قرار نیست نمایشگاه مطبوعات هم‌سال با یک نفر (یا انجمن) به‌طور ثابت همکاری کند؛ ما دو سال با دوستان این انجمن کار کردیم که این همکاری در سال اول رضایت‌بخش بود ولی سال دوم با توجه به ارزیابی‌هایی که داشتیم، این همکاری را منتهی کرده‌ایم. عیاشی آثار کی دامه داد: «باید این مسوولیت‌ها برطرف شود و نمایشگاه مطبوعات هیچ تعهدی به کسی یا تشکیلی ندارد که کارها را به او بسپارد. روال به این شکل است که کارها بعد از اجرا از زبانی می‌شوند و در خصوص تداوم همکاری یا توقف آن، تصمیم لازم گرفته می‌شود.»

## سخنان بازیگر سینمای ایران جنجال برانگیز شد رضا کیانیان: رسانه‌ها به هنرمندان محتاجند!

توهین به فردی از رکن چهارم دموکراسی روالی عادی شده است. حالا رضا کیانیان که نحوه برخوردش با یوسف مهدی یبادی و بیرون راندن او از مراسم رونمایی کیمین «صدای آب» مورد انتقادات فزوان قرار گرفت، روز یکشنبه، ۱۷ آبان با حضور در غرفه خبر آنلاین در نمایشگاه مطبوعات، درباره رابطه‌های هنر با رسانه‌ها گفته است: «بعضی از رسانه‌ها انتظار دارند تو کیشان باشی. رضا کیانیان از اوایل دهه ۸۰ به محبوبیت دست یافته و چندی است در حوزه‌های دیگر از جراح آثار هنری گرفته تا کمپین‌های محیط‌زیستی، در حاشیه کارهای هنری‌اش فعالیت دارد و حالا با خبرنگاران سر لیغ افتاده است. او در گفت‌وگویی با خبر آنلاین مدعی شده این رسانه‌ها هستند که به هنرمندان محتاجند و بعد اهالی هنر هستند که به آن‌ها نیاز دارند: «در تمام دنیا رسانه‌ها برای این که با یک هنرمند گفت‌وگو کنند، مبلغی را به او می‌پردازند. این جا ما پول نمی‌گیریم اما بعضی از رسانه‌ها انتظار دارند تو کیشان باشی و هر چه می‌خواهند و می‌گویند بگویم چشم!» در وهله اول باید گفت که محتاج بودن و نبودن دو

## ثبت نت نوشته‌های محجوبی در فهرست حافظه جهانی

نت‌نوشته‌های مرتضی خان محجوبی در مکتب بیانیو کلاسیک ایرانی ۱۷ آبان ماه در فهرست حافظه جهانی ایران به ثبت رسید. در مراسمی که ۱۷ آبان ماه همزمان با روز جهانی میراث دیداری و شنیداری، در مرکز همایش‌های سازمان اسناد و کتابخانه جمهوری اسلامی ایران برگزار شد، نت‌نوشته‌های مرتضی خان محجوبی به عنوان قدیمی‌ترین نت‌نوشته‌های استاد محجوبی برای شاگرد بزرگ‌زاده‌اش و نخستین بانوی پیانو نواز ایرانی به بانو استاد رکنی و به عنوان اولین اثر ملک منصور ملقب به بانو استاد رکنی و به عنوان اولین اثر موسیقی از کشور ایران در فهرست حافظه جهانی ثبت شد. ثبت این اثر به دنبال ثبت ملی «شیوه‌نت‌نویسی بیانو ایرانی» در فهرست آثار ملی معنوی ایران در سال ۱۳۹۱، ثبت «مکتب بیانو کلاسیک ایرانی» در سال ۱۳۹۶ و همچنین ثبت ملی «شیوه‌نوازندگی استاد مرتضی خان محجوبی» به همت پویان آزاده صورت گرفته است.



نیود شاید روزگار دنیای امروز ما تلخ‌تر از اینی بود که هست؛ که اگر نبود این همه سانسور خبری و توقیف مطبوعات برای چیست؟ این بازیگر دست آخر به رشد سالن‌های تئاتر در تهران اشاره کرده و گفته است: «پایتخت‌های جهان به تعداد سالن‌های تئاتر تهران غبطه می‌خورند اما شمار رسانه‌ها چقدر در این زمینه کار کرده‌اند؟ آیا آقای کیانیان از مشکلاتی که همین سالن‌ها برای گروه‌های جوان مستعد ایجاد کرده‌اند که سرمایه ندارند و نمی‌خواهند هم از ترفند استفاده از چهره‌ها استفاده کنند، باخبر است؟ آیا از کیفیت ۱۰۰ نمایشی که طبق آمار مرکز هنرهای نمایشی حوزه‌های خبری‌شان ایجاد کنند. آن وقت هنرمندان ما در تغییر رویه‌ای که در اصول یک حرفه در سراسر دنیا در حال شکل‌گیری است، داعیه لطف به خبرنگاران دارند و بر سر این جامعه منت می‌گذارند که مبلغی از خبرنگار دریافت نمی‌کنند؟» کیانیان همچنین هنرمندان را موثر بر جامعه دانسته و رسانه‌ها را تنها بازتاب‌دهنده این تاثیر برشمرده است. ایشان گویی فراموش کرده‌اند که یکی از وظایف روزنامه‌نگاری، روشنگری و تولید خبر است که اگر